

ordinær Bevilling paa 8 Mill. Kr. Denne Bevilling har jo en høist eiendommelig Historie. Den er bragt tilveie næsten for et Aar siden paa en kongelig Resolution, altsaa ved en Fremgangsmaade, som Grundloven ikke fjender til. Derefter er den taget op paa Tillægsbevillingslovsforslaget, er blevet forkastet i det andet Thing, og det, man nu tilfjæder, er at faae Foranstaltningen godkjendt ved een, siger og skriver een, Afstemning i dette Thing, og saa vil man, at den skal være Lov. Det kalder det ærede Aede Medlem for Kjøbenhavn at behandle Lovforslaget paa regelmæssig Maade, og saa lægger han Ansvaret paa Mindretallet her i Salen, naar vi ikke ville hjælpe Flertallet til at behandle Forslaget „regelmæssigt“ paa denne Maade. Jeg agter at stemme for det Forslag om at standse denne Sags extraordinære Fremme, som er fremkommet, og jeg gjør det dels paa Grund af den store Bevilling paa 8 Mill. Kr. til en Foranstaltning, som jeg i og for sig misbilliger og vilde have stemt imod, hvis den havde foreligget til Afstemning paa ordinær Maade, men dels ogsaa og særlig fordi jeg ved denne Afstemning vil nedlægge en Indsigelse imod denne Maade at behandle store finansielle Forslag paa.

Orator: Den ærede sidste Taler paastod Noget, som jeg for mit Vedkommende vil nedlægge den mest bestemte Protest imod, hvilket jeg haaber, dette Thing vil slutte sig til, at det ikke skulde være Hensigten og Op-gaven at fremme de Lovforslag, som ere forelagte os, paa regelmæssig Maade. Jeg vil paastaa, at det netop altid er vor Hensigt, og at den samme Hensigt ogsaa gjør sig gjældende i Henseende til Bevillingslovene, navnlig ogsaa Finantslovene. Jeg vil bede det ærede Medlem om at betænke, naar han vil paastaa, at vi have sinket Behandlingen, hvilken Dom han saa derigjennem sælber over dem, der have holdt Finantsloven tilbage i Maaneder. Det ærede Medlem sagde: nu har den ligget 2—3 Dage. Ja tænkt! nu har den ligget i 2—3 Dage. Vi vide jo Alle, hvor mange Maaneder den har ligget andet Steds. Og selv om vi nu vilde have forsøgt paa at fremme den ekstraordinært, se vi jo, hvad Erfaringen viser os, at saa vilde maaste det ærede Medlem have reist sig og sagt: nei, en Lov af en saadan Betydning, der handler om 50 Millioner, ville vi ikke fremme ekstraordinært, den skal ligge sin fulde Tid ud. Det forekommer mig virkelig, at gjennem denne Paastand, at vi ikke skulle ville fremme Sagen, og gjennem den Anke, at naar den har

ligget et Par Dage mellem Behandlingerne, er det for længe, viser det ærede Medlem kun, at han maaler med et aldeles forskjelligt Maal. Andet Steds kan man have den liggende Dage, Uger, Maaneder; naar vi kun have den et Par Dage, er det allerede for lang Tid. Dette er jo i fuldstændig Overensstemmelse med hele Behandlingen af dette Thing. Endogsaa et Par Dages Overveielse er for meget. Helt skulde vi maaste slet ikke have den. Derjom det er Hensigten, saa stiler virkelig det ærede Mindretal og dets Meningsfæller aldeles afgjort hen derimod; men saa maa de ogsaa sige sig selv, hvad Følgen deraf vil blive i Henseende til de Konsekventer, der ville følge deraf. — Saa paastod det ærede Medlem, at han var i den Grad inde i vor Tankegang, og sagde, at vi kun skulde have den til Afstemning ved 2den Behandling; saa skulde den være godkjendt ved denne Afstemning, og saa skulde den være lovlig. Jeg veed ikke, hvor det ærede Medlem har den Mening fra, at vi skulle tro, at Noget skulde være lovligt, fordi det er afstemt her ved 2den Behandling. Det er fuldstændig uberettiget at lægge Nogetsomhelst af saadanne vildfarende Anskuelser ind i vor Opfattelse. Vi have kun villet og ville endnu fremme denne Lov, netop fordi den er en Bevillingslov, paa den Maade saa hurtigt, som det er os muligt. Det er dette, som de, der stemme mod denne ekstraordinære Behandling, hindre os i, og saa maa de være sig bevidste, at de bære deres Andel af Ansvar for, at ikke Tillægsbevillingsloven paa regelmæssig Maade har kunnet gjenngaa Behandlingerne her. Sluttelig vil jeg sige, at der er Noget, jeg kan være enig i. Det er en Indsigelse mod den Behandling, for hvilken Tillægsbevillingsloven gjøres til Gjenstand, som jeg vil gjøre mig til Talsmand for, idet jeg vil sige: saaledes at sende os den den næstsidste Dag og saa endda hindre os i at faae den foretaget den sidste Dag, er en Optreden, som vistelig ikke skal bidrage til, at regelmæssigt Samarbejde mellem Thingene kan komme i Stand, særlig paa et Omraade, hvor der mest trænges til det, nemlig paa Bevillingsomraadet. — Naar det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Blom) sagde, at det vilde være i Strid med Landsthingets Værdighed, om det vilde fremme denne Sag med ekstraordinær Hurtighed, vil jeg sige, at jeg tror saamænd ikke, at Thingets Værdighed lider Skade derved, at det viser, at det hurtigt og resolut kan fremme de Forslag, hvis Gjennemførelse det anser for at være til Gavn for Landet. Derefter vil jeg stemme, og det tror jeg at kunne forsvare overfor Thinget.